

[Aase Olesen]

Man må egentlig spørge sig selv, hvordan det kan gå til, at trænedede hoveder som SFs forslagsstillere her kan forestille sig, at sådan en gang forslag kan have nogen som helst betydning i debatten om, hvordan vi skal forbedre valutabalancen. SF har kaldt deres pakke for bøftatarpakken. Bøftatar udmærker sig ud over dette med det rå, som skatteministeren var inde på, i allerhøjeste grad ved udenværkerne – skrappe farver, stærkt-smagende ingredienser – og i virkeligheden er der ikke ret meget fast føde i det.

Jeg kunne godt tænke mig at vide, hvilke taktiske overvejelser man egentlig gør sig, når man fremsætter sådan en pakke. Tror man virkelig, at regeringen eller Det Radikale Venstre bliver påvirket af sådan en omgang forslag? Det kan altså kun henvende sig til venstrefløjen eller Socialdemokratiet. Har man forestillet sig, at man kunne antyde, at det var et eller andet kommende arbejderflertals økonomiske politik? Så har vi jo pænt fået demonstreret her i dag, at hvad angår den længere strategi, skal man ikke regne med, at det her er retningslinjerne.

Jeg ved ikke, hvilke incitamenter der får SF til at demonstrere, at der virkelig ikke er noget alternativ, og at et eller andet eventuelt flertal for en anden økonomisk politik ligger umådelig langt væk. Jeg må virkelig undre mig. Hr. Rahbæk Møller har formentlig været lige så længe her i Folketinget, som jeg har. Det undrer mig, at man bruger tid på ren og skær tom demonstrationspolitik.

Lad os tage det første forslag. Justitsministeren har redegjort for, at det vil stoppe alt boligbyggeri, stoppe al hushandel, gøre det umuligt. Så må man spørge: var det ikke en god idé, om SF havde startet forhandlingerne her i dag med at trække det forslag tilbage, al den stund jeg forstår, at man vil stemme for regeringens forslag på dette område og finder det udmærket, fordi det hæmmer prisudviklingen? Så jeg vil altså foreslå, da det er så tåbeligt et forslag, at man starter med at trække det tilbage. Så havde vi dog det eksperderet i udvalget.

Det næste om forslag om en afgift på formuestigning er jo virkelig interessant. Hvis man tænkte sig, at det blev gennemført, og jeg forstår, at det ikke er den indkomstbeskattede opsparing, man er ude efter, hvordan vil man så være sikker på at få adskilt det, man kalder samfundsskabte goder? Hvis

man nu forestillede sig, at man fik gennemført forslaget, ville det altså være fuldstændig gratis at anskaffe sig et eller andet forbrugsgode, hvis man bare sørgede for at anvende og få forbrugt sin værdistigning på fast ejendom. Er det forbrugsbesparende? Er det valutabesparende? Nej. Det modvirker direkte opsparing. Det gør det gratis at forbruge, og dertil kommer jo – og det går jeg ud fra at SF også ved – at der vel ikke overhovedet kan skabes flertal, fordi det er ren og skær tom demonstration.

For Det Radikale Venstres vedkommende kan vi sige, at det går direkte imod vores politik. Vi ønsker på lang sigt at afskaffe formuebeskatning – det har vi aldrig nogen sinde lagt skjul på – og i starten at interessere os for den måde, man formuebeskatter erhvervene på.

Så er der spørgsmålet om ændring af afskrivningsloven. Der har man interesseret sig meget for det valutaforbrugende i, at man har hævet den grænse på 100.000 kr., for særlige afskrivningsregler, som var gældende indtil 1983. Det er jo kun erhvervsbiler, vi taler om. Nej, undskyld, dét er også personbiler, det er biler til udlejning uden fører, det er skolevogne, og det er last- og varemotorkøretøjer. Jeg ved ikke, om SF har regnet på, hvor meget det vil betyde for valutabalancen, eller om det overhovedet er en samfundsmæssigt økonomisk forsvarlig ting at forlange eller animere til, at det skal være biler, der koster under 100.000 kr. Det tror jeg ikke det er. Men det var da interessant at høre, om SF har nogle beregninger på det.

Vi importerer for 188 mia. kr. (det er 1985-tal), og deraf udgør personbiler 5,9 mia. kr. Man kunne jo have taget fat om nogle andre ting også. Hvorfor gør man ikke noget ved beklædning eller ved legetøj, eller hvad man nu kunne tænke sig? Jeg synes, det ville være en meget god idé, om man her fra Folketinget kunne blive enige om at animere danskerne til at bruge noget mindre af importerede varer. Men hvorfor slår man lige præcis ned på erhvervsbiler? Hvad er egentlig meningen med det?

Så er der spørgsmålet om erhvervsformuer. Det har jeg været inde på, andre er også kommet med indvendinger mod forslaget. Vi er simpelt hen uenige, og det vil give en masse kontrol af folk.